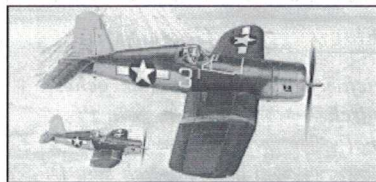

1/72

CHANCE VOUGHT F4U-1 CORSAIR HI-TECH

Stručná historie letounu:

Jednomístný stíhací dolnoplošník F4U-1 Corsair patřil k nejlepším americkým stíhacím letounům. Prototyp vzletl poprvé 29. května 1940 pod označením XF4U-1.

Corsairy byly především určeny k službě na letadlových lodích. Ovšem zkoušky na letadlové lodi USS „Sangamon“ nedopadly úspěšně. Zkušební komise reklamovala špatný výhled z pilotního prostoru, tvrdé tlumiče podvozku, tendenci k překlápění letounu na křídlo a další. Proto byly nové stroje předány americké námořní pěchotě, kde operovaly z pozemních základen.

Po různých úpravách a vylepšeních se však přece jen sériové Corsairy ke službě na letadlových lodích dostaly. Od dubna 1944 pak byly americkými standardními palubními stíhači. K prvnímu operačnímu vzletu startovaly F4U-1 13. února 1943. Od té doby patřily k nejobávanějším americkým stíhacím letounům. Výrazně se zasloužily o dobytí nadvlády ve vzduchu nad japonskými stroji. Vykonaly do konce druhé světové války 64 051 operačních vzletů, přičemž sestřelily 2 140 nepřátelských letadel, při ztrátě 189 strojů.

Celkem bylo vyrobeno 12 571 Corsairů všech verzí.

Technický popis:

Chance vought F4U-1 Corsair byl jednomístný jednomotorový samonosný dolnoplošník. Kovová kostra křídla, ocasních ploch i trupu potažena duralem. Křídlo charakteristicky lomené do W. Krytovaný hvězdicový motor poháněl třílistou stavitelnou vrtulí. Podvozek zatahovací. Hlavní podvozkové nohy zatahovány do křídla. Zádový podvozek trupu. Letoun byl vybaven přistávacím hákem pro operace z letadlových lodí.

• Rozměry:

Rozpětí křídla:	12,48 m
Délka:	10,17 m
Výška:	4,58 m
Nosná plocha:	29,17 m ²

• Hmotnosti:

Prázdného letounu:	4 074 kg
Vzletová:	max. 6 350 kg

• Výkony:

Maximální rychlost ve výšce 6 100 m:	671 km/h
Cestovní rychlost ve výšce 6 100 m:	510 km/h
Stoupavost (počáteční):	15,8 m/s

• Dostup:

11 300 m

• Dolet:

1 633 km

• Výzbroj:

6 kulometů Browning MG 53-2 v křídle (pro každou zbraň 375 až 400 nábojů), 450 až 1 800 kg pum a 8 neřízených raket HVAR ráže 127 mm.

A Brief History:

The single-seated low-winged fighter F4U-1 Corsair ranked among the best fighters in the U. S. Navy. Its prototype took off for the first time on May 29, 1940 under designation of XF4U-1.

Corsairs were designed above all for aircraft carries but the test performed on the USS „Sangamon“ aircraft were not successful. The authorisation committee pointed out an ill view from the cockpit, too tough amortisseurs of the undercarriage, a tendency to heel-over etc. That all resulted in transferring the new machines to the American marines and they operated from land bases.

After several modifications and alternations the productions Corsairs were finally delivered to the Navy. Since 1944 they became the American standard fighters in the U. S. Navy. F4U-1 took off for the first operational flight on February 13, 1943 and ever since they numbered among the most feared American Fighters. They played an important role in conquering the hegemony in the air. Down to the end of the Second World War they took off to 64 051 operational flights with a score of 2 140 kills to 189 shot-down Corsairs.

A total of 12 571 Corsairs were manufactured.

Technical Description:

Chance Vought F4U-1 Corsair was a single-seated, single-engined self-supported low-wing aircraft. A metal airframe as well as a wing structure and tail surface structure were covered with duralumin sheets. A characteristic W-shaped wing. A radial engine covered with an engine cowling powered a VP three-bladed airscrew. A retractable undercarriage. Main undercarriage legs retractable into the wing and the undercarriage aft retractable into the fuselage. The aircraft was equipped with an arresting hook allowing to land on carriers.

• Dimensions:

Span:	12.48 m
Length:	10.17 m
Height:	4.58 m
Lifting surface:	29.17 sq. m

• Weights:

Landing weight:	4,074 kg
Take-off weight:	max. 6,350 kg

• Performances:

Max. speed at 6,100 m:	671 km p. h.
Cruising speed at 6,100 m:	510 km p. h.
Climbing ability:	15.8 mps

• Ceiling:

11,300 m

• Range:

1,633 km

• Armament:

6 Browning MG 53-2 machine-guns placed in the wing (each of them with a 376 or 400 cartridges magazine), 450–1,800 kg bombs, eight 127 mm HVAR rockets.

Die Geschichte des Flugzeuges im Grundriss:

Der einsitzige Jagdtiefdecker F4U-1 Corsair gehörte zu den besten amerikanischen Marinejägern. Sein Prototyp startete zum erstenmal unter der Bezeichnung XF4U-1 am 29. Mai 1940. Corsairs wurden ursprünglich zum Dienst auf Flugzeugschiffen bestimmt. Die Prüfungsflüge auf dem Flugzeugschiff USS „Sangamon“ misslangen und die Zulassungskommission reklamierte schlechte Aussicht aus dem Cockpit, zu harte Stossdämpfer, Neigung zu Überschlag usw. Aus diesen Gründen wurden die neuen Maschinen der amerikanischen Marine geliefert und sie operierten von Küstenmilitärstützpunkten aus.

Nach mehreren Ausbesserungen könnten schliesslich die in Serien gebauten Corsairs auf Flugzeugschiffen dienen. Seit April 1944 wurden sie zu den amerikanischen Standardbord-Jägern. Zum ersten operationsflug starteten die F4U-1 am 13. Februar 1943 und seitdem gehörten sie zu den meistgefürchteten amerikanischen Jagdflugzeugen. In hohem Masse trugen Sie zu Gewinn der Oberhand in der Luft über die japanischen Maschinen bei. Sie brachten bis zu Ende des zweiten Weltkrieges 64 051 Operationsflüge voll und schossen 2140 Feindesmaschinen ab, wobei die Verluste 189 Flugzeuge betrug.

Insgesamt wurden 12 571 Corsairs gebaut.

Technische Beschreibung:

Chance Vought F4U-1 Corsair war ein einsitziger, einmotoriger, freitragender Tiefdecker. Die Metallgerippe des Flügels, der Schwanzflächen, sowie des Rumpfes mit Duraluminbeplankung. Der Flügel hatte die charakteristische W-Form. Der Sternmotor trieb einen Dreiblatt-Metall-Verstellpropeller an. Das einziehbare Fahrwerk. Die Hauptfahrwerkbeine wurden in die Flügel und der Spornrad in den Rumpf eingezogen. Das Flugzeug wurde auch mit dem Landehaken für Landung auf Flugzeugschiffen ausgestattet.

Abmessungen:

Spannweite:	12,48 m
Länge:	10,17 m
Höhe:	4,58 m
Flügelfläche:	29,17 m ²

Massen:

Leermasse:	4074 kg
Rüstmasse:	max. 6350 kg

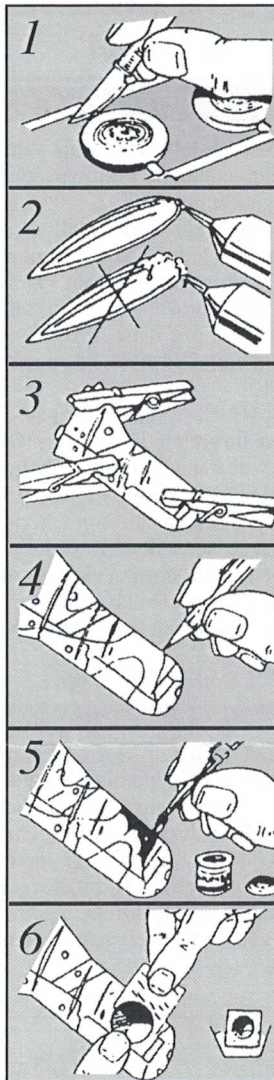
Leistungen:

Höchstgeschwindigkeit in 6100 m:	671 km/h
Reisegeschwindigkeit in 6100 m:	510 km/h
Steigleistung:	15,8 m/s
Dienstgipfelhöhe:	11 300 m
Reichtweite:	1 633 km

Bewaffnung:

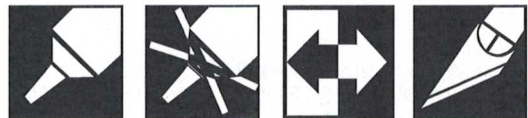
6 Maschinengewehre Browning MG 53-2 im Flügel (375 bis 400 Patronen für jedes Gewehr), 450 bis 1 800 kg Bomben, 8 Raketen HVAR 127 mm.

Stavební postup Assembly

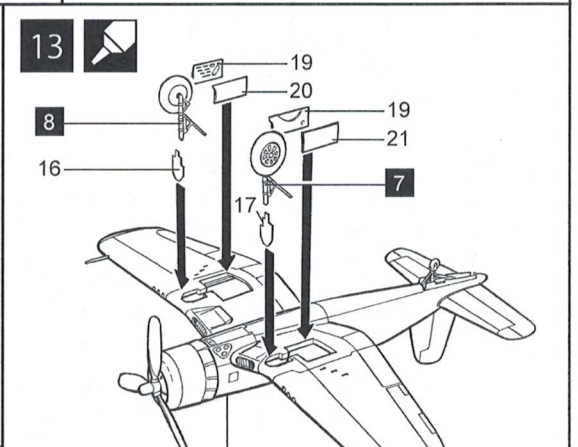
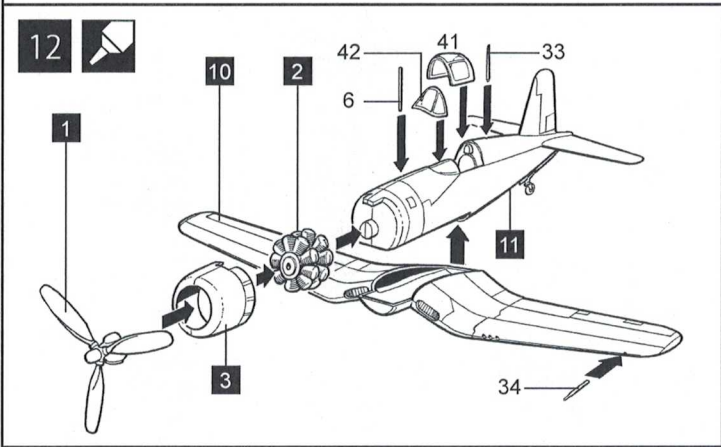
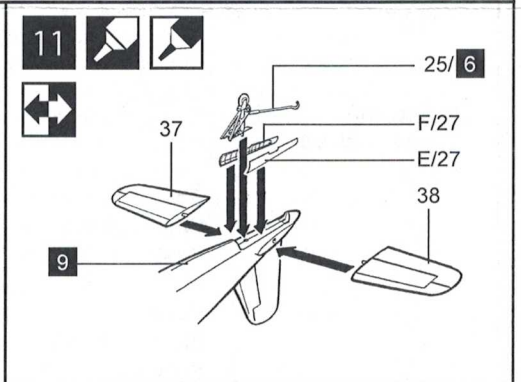
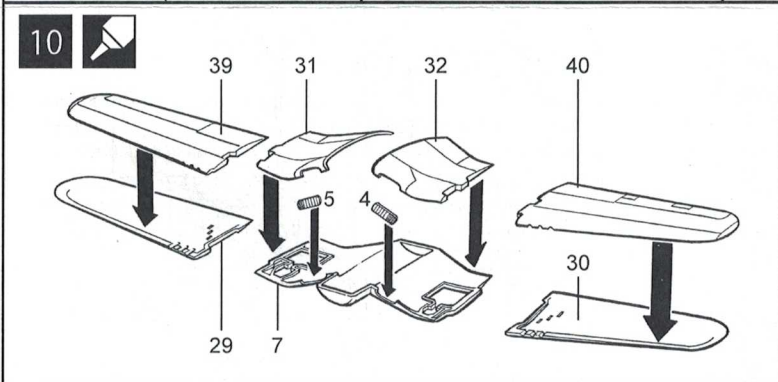
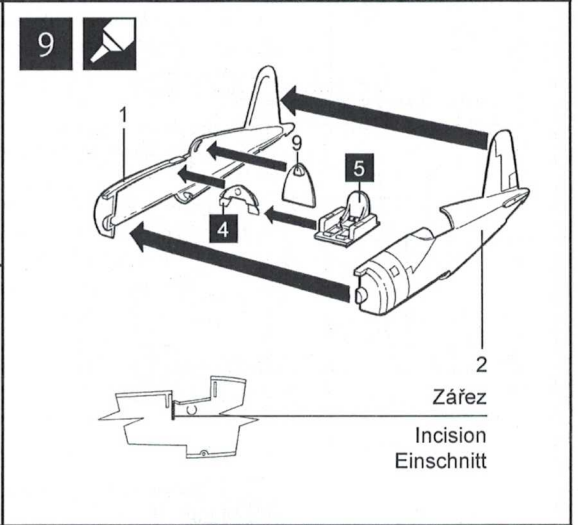
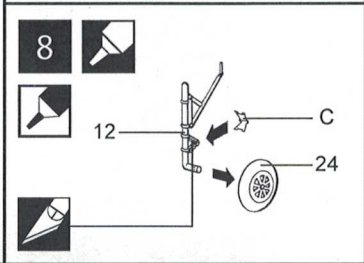
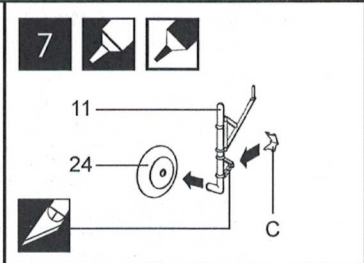
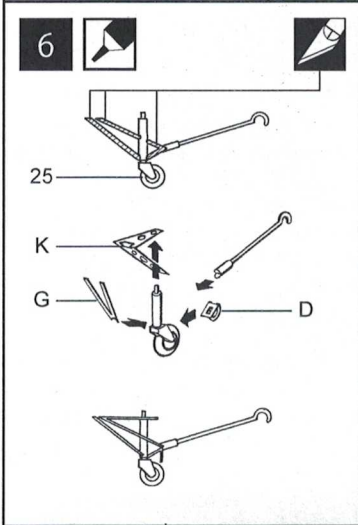
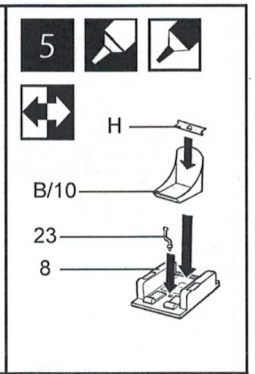
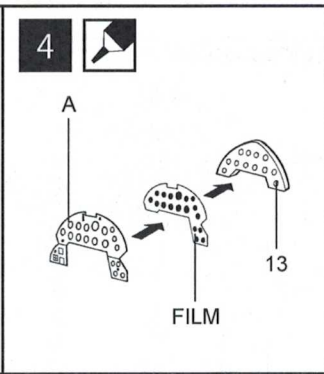
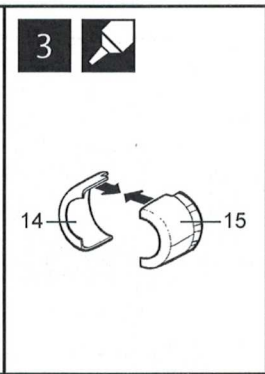
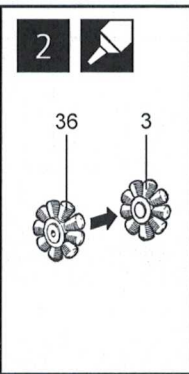
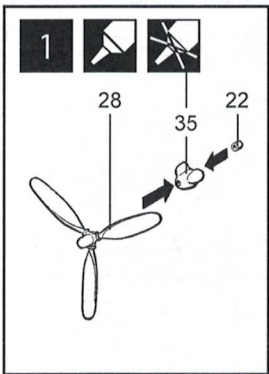

- K oddělování dílů používejte ostrý nůž.
- Detach parts from the stem only as they are needed using a sharp knife or blade.
- Lepidlo nanášejte v tenké vrstvě.
- Do not use too much cement to join parts. Use only cement for polystyrene plastic.
- K fixaci používejte kličky nebo gumičky.
- Use tweezers to pick up and hold the small parts and rubber band or tape to hold parts together until the cement dries.
- Složitě zbarvení si předmalujte tužkou.
- In case the camouflage is more complex draw the outlines with pencil first, then paint parts according to the assembly diagram.
- K malování používejte barvy, které neleptají polystyren.
- Use only paints suitable for plastic, i. e. not cellulose based.
- Obtisky nanášejte až na vybarvený model.
- Decals apply after assembly and painting.

SYMBOLY

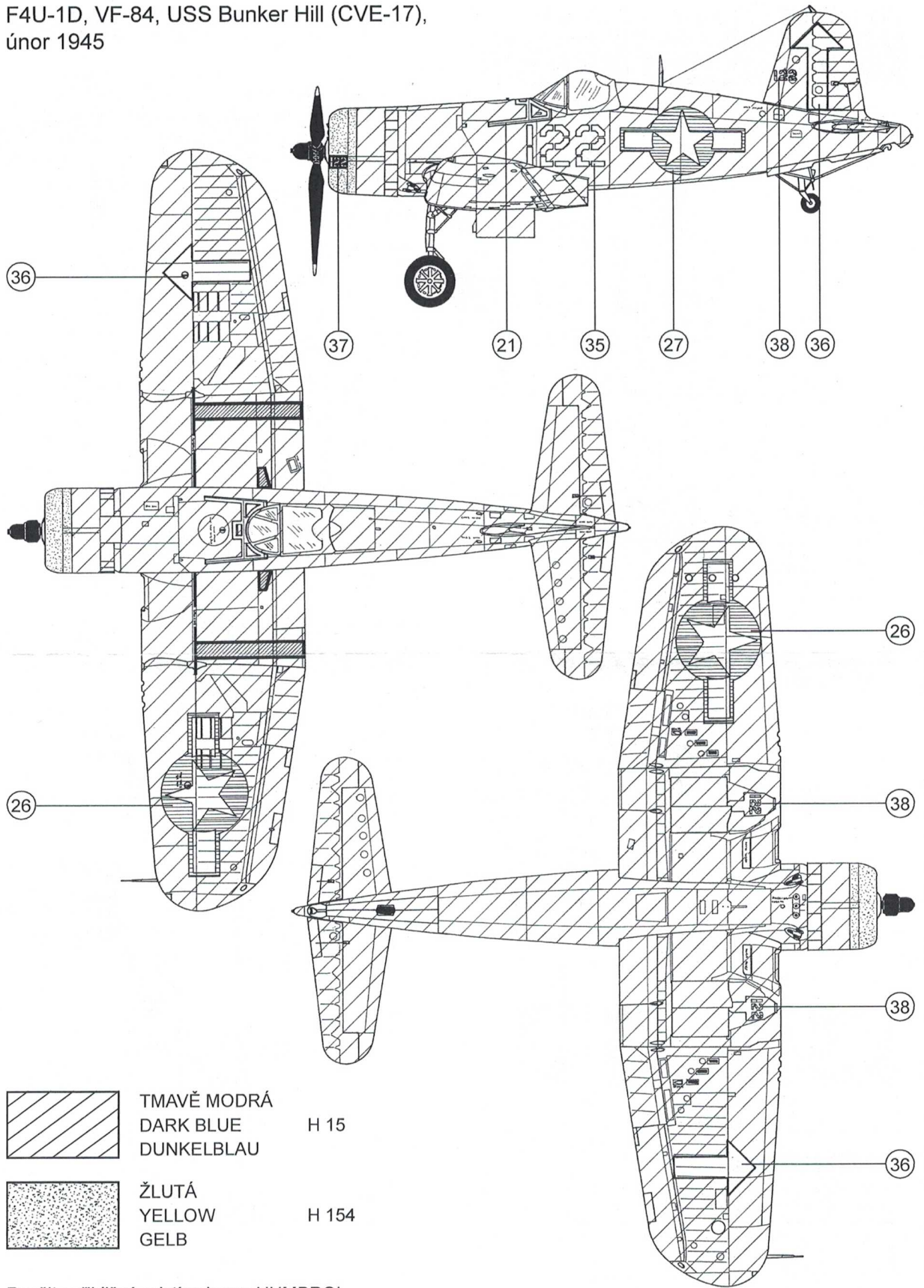

Lepidlo na polystyren	Nelepit	Možnost volby	Odfíznout
Polystyrene cement	Do not cement	Optional	Cut off
Plastik Kleber	Nicht kleben	Wahlweise	Abschneiden
Coller à styrene	À ne pas coller	Facultatif	Retirer
Styrene cemento	No engomar	Opcional	Separar por corte
Klej na plastyk	Nie kleić	Wariant wykonania	Odciać
Клей для пластмассы	Неклеить	Вариант	Отрезать
Lepidlo na polystyrén	Nelepiť	Možnosť volby	Odrezať

Sekundové lepidlo, Kyanoakrylate Kleber, Super glue, Super coller
Super cemento, Sekundowy klej, Супер клей, Sekundové lepidlo

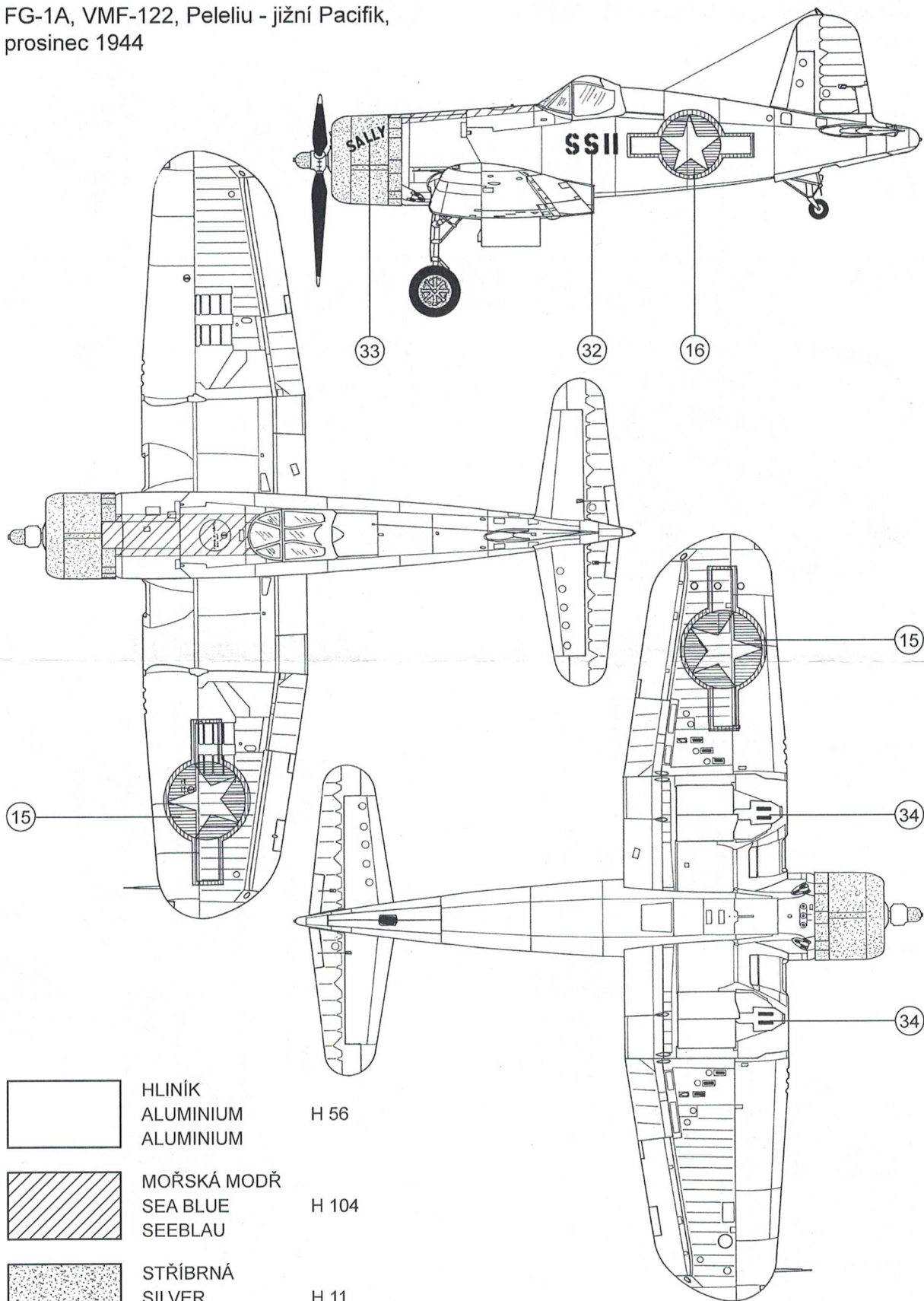
F4U-1D, VF-84, USS Bunker Hill (CVE-17),
 únor 1945

	TMAVĚ MODRÁ
DARK BLUE
DUNKELBLAU	H 15
	ŽLUTÁ
YELLOW
GELB	H 154

Použity přibližné odstíny barev HUMBROL

FG-1A, VMF-122, Peleliu - jižní Pacifik,
 prosinec 1944

Použity přibližné odstíny barev HUMBROL

Schema rozmístění popisek

Zelená
Green **H 2**
Grün

23

Šedá
Grey **H 27**
Grau

9

6

5

3

4

24

6

5

3

25

23

Červená
Red **H 19**
Rot

Bílá
White **H 22**
Weiß

1

Černá
Black **H 33**
Schwarz

Žlutá
Yellow **H 154**
Gelb

8

7

14

9

10

9

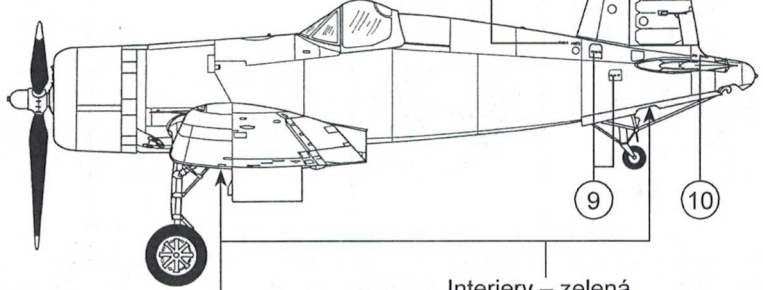
25

2

25

7

8

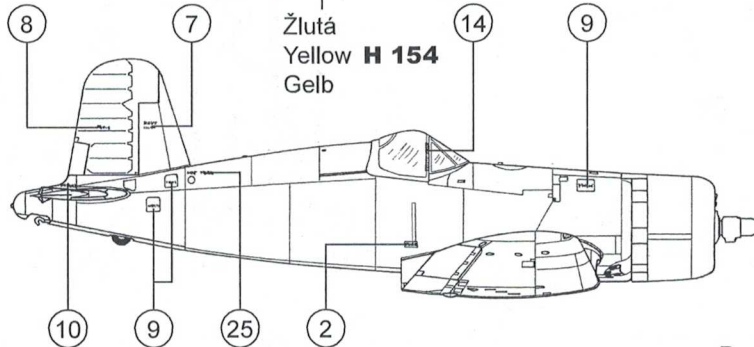
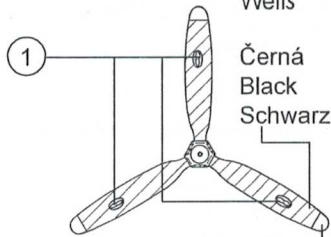
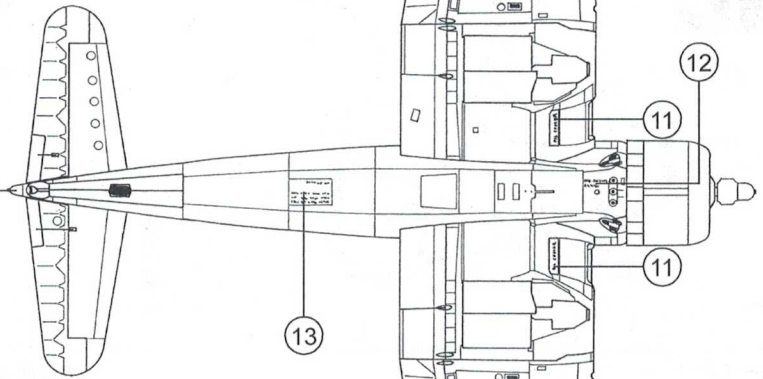
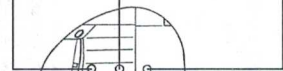

Interiery – zelená
Interior Green **H 150**
Innengrün

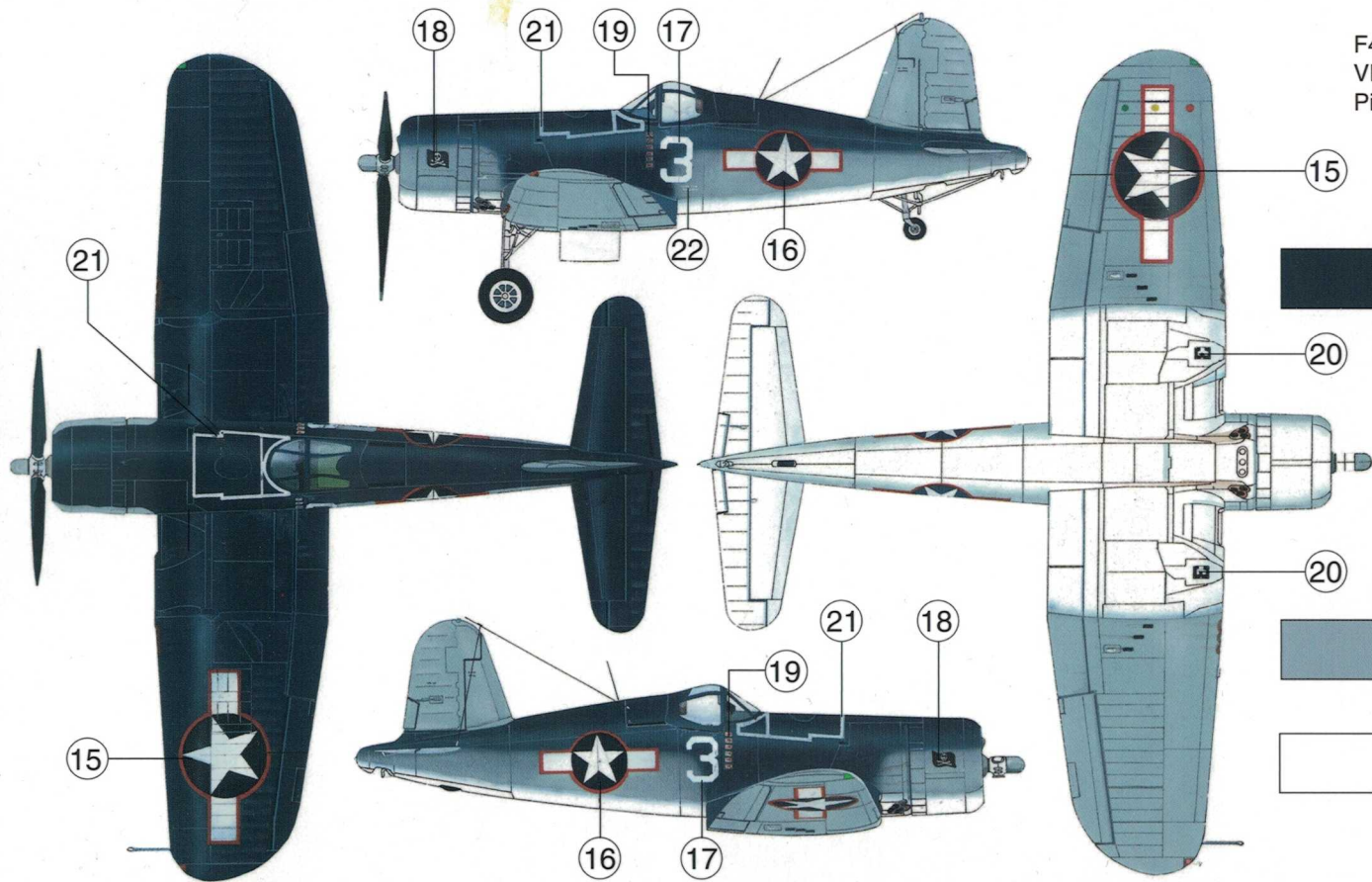
Zelená
Green **H 2**
Grün

Žlutá
Yellow **H 69**
Gelb

Červená
Red **H 19**
Rot

F4U – 1A CORSAIR,
 VF – 17, PILOT Lt. F. J. Streig,
 Piwa Field, Bougainville, únor 1944

Použity přibližné odstíny barev Humbrol